

פרשת מקץ – חנוכה

'גורם הזמן' בקבלת החלטות:

"כי לולא התמהמנו כי עתה שבנו זה פעמיים" (בראשית מ"ג, י').

יעקב ובניו שוקלים היטב את הסיכויים והסיכונים בירידה נוספת למצרים במטרה 'לשבר - שבר' ולקחת איתם בנימין הצעיר.

על המאזניים שקולים זה מול זה - הרעב הקשה והסיכוי לשחרר את שמעון ממאסר - המחייבים ירידה למצרים, מול צערו של יעקב בסיכון בנו השלישי.

הזמן עובר וההחלטה אינה מתקבלת, עד לכדי סכנת רעב. יהודה נוטל את המנהיגות ועומד מול אביו בטענה **שאי קבלת ההחלטה בזמן** - מסוכנת אף יותר מההתלבטות.

יעקב משתכנע ולוקח מיד את ההחלטה: "ואת אחיכם קחו וקומו ושובו אל האיש" (י"ג).

(יורם קימלמן)

פרשת שבוע – שרה עברון

שבת פרשת מקץ		ימי החול	
הדלקת נרות	16:18	זמן תפילין/טלית	05:34←05:38
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:00←09:04
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:18	מנחה וערבית	16:25
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	16:38←16:38
צאת השבת	17:14	ערבית	20:10

אחות תורנית: נטע בן עמי

שבת
שלום

פרשת מקץ

הסיפור הנפרש לפנינו בפרשת מקץ הוא לא סתם עוד נדבך בעלילת האחים ויוסף, אלא נקודת המפנה הגורלית, גם מבחינת יוסף, וגם מבחינת האחים, ובפרט יהודה.

במהלך פרשת וישב, אנחנו פוגשים משפחה מפורקת. מלאת תככים ושנאות. מצד אחד, יוסף, שאינו יודע להכיל את השפעת האהבה מצד אביו, ועקב זאת מתנשא על אחיו. הם מצדם, לא מסוגלים לראות מבעד לחלומותיו, וקצים בו. כל זה מוביל לטרגדיית מכירת יוסף, והתפרקות האחדות בין האחים, אותה אנחנו רואים דרך עיני יהודה, היורד מהם לחברת הכנענים.

יוסף שאנחנו פוגשים בתחילת הפרשה, ובעצם כבר מסוף הפרשה הקודמת, מוצג באור אחר. יוסף של אתמול לא ידע להכיל בצניעות את המסר הנובע מחלומותיו, וחוסר הטאקט שלו ניכר, ואילו היום הוא בעל מודעות חברית גבוהה, המאפשרת לו לשלוט בעצמו מול פיתויי אשת פוטיפר, וגם לעלות מנקודת השפל הנמוכה ביותר של עבד הנתון בבית האסורים, למעמד יו"ר התאחדות האסירים המקומית.

וַיִּשְׁלַח פְּרֵעָה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף, וַיְרִיצֵהוּ מִן הַבּוֹר; וַיַּגְלַח וַיַּחְלֵף שְׂמֹלֵתוֹ, וַיָּבֵא אֶל פְּרֵעָה. (בראשית, מא, יד): כבר בהופעה הראשונה של שמו בפרשתנו, ניתן לראות שלמרות הבהילות שניכרת במצוות פרעה, יש ליוסף הכח והיוזמה להגיע את פרעה בתנאים שלו, ובזמן שלו. הוא יודע שכדי לדבר עם פרעה, בגובה העיניים, אסור לו להגיע אליו בהופעה של עבד, אלא כאדם רציני. (דעתי, בניגוד לדעת ראב"ע, נובעת מן ההבדל הדקדוקי בין "ויריצוהו" הסביל לבין "ויגלח" הפעיל). ניתן גם לראות בו את גדלות הנפש להבהיר שאת פתרון החלום נתן לו א-להים, ובד בבד להציע מדעתו האישית גישה מעשית לטיפול בתרחיש.

במהלך המפגש מול האחים, יוסף מנהל את ההצגה בעורמה, ומאלץ את האחים, גם בניגוד לרצונם, להתאחד, ולגלות את האחריות המשפחתית המצופה מהם.

וַיַּרְדּוּ אֶחָי יוֹסֵף, עֶשְׂרֵה, לְשֹׁבֵר בָּר מִמִּצְרַיִם. (בראשית, מב, ג): בעת הירידה למצרים, מפרש הכתוב שהיו עשרה, זאת אומרת, שעדיין למרות הרעב והמשימה המשותפת שהטיל עליהם יעקב, עדיין היו מפולגים, ונראה היה שניסו להתחמק זה מזה ברחבי השוק המצרי. אופן בואם למצרים היה מספיק חריג כדי שהשמועה תגיע ליוסף, שחושד, בצדק, על היותם מרגלים, ומתמרן אותם להודאה כפויה אודות הקשר ביניהם. יוסף מבהיר להם שאם היו אחים, אז איחוד זה היה גורם לכך שיישארו מלוכדים, ולא מפורדים, וכך סוחט מהם את סיפור המכירה וחשיפת קיומו של בנימין, אשר גרמו לקרע המשפחתי, הנובע מאבלו של האב.

כדי לאתגר את המשפחתיות הכושלת, מציב יוסף בפני האחים דילמה- או שמעון או בנימין. על האחים לבחור בין נטישת אח, שהקשר ביניהם לבינו רופף (לפי הפשט, גם שמעון התרחק מאחיו ונשא כנענית, כמופיע בפירוט הבנים בהמשך (בראשית, מו, י).), או עמידה מול אביהם האבל, ולבקש ממנו לסכן את מעט הנחמה שעוד נותרה לו. מצבו של שמעון, אח הנתון לרחמיהם, מציף בחדות את זכרון המכירה, ואת תחנונו של יוסף, ומעורר את לב האחים לתשובה והכאה על חטא, ומתגבשת ההחלטה לא להפקיר את שמעון, (דבר אשר נוגע בנימי ליבו של יוסף) בידיעה שזה יסחט מהם את כל כושר השכנוע שלהם מול יעקב, שבסוף עדיין דבק בעמדתו להשאיר את בנימין בבית (ואת שמעון במצרים), עד שהרעב מכניעו.

וַיֹּאמֶר אֶל אֶחָיו הוֹשֵׁב כְּסָפִי, וְגַם הִנֵּה בְּאֶמְתַּחְתִּי; וַיַּצֵּא לָבֶס, וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ אֶל אֶחָיו לֵאמֹר, מֶה זֹאת עָשָׂה אֱ-לֹהִים לָנוּ. (בראשית, מב, כח): בשונה מהמצב בעת הירידה למצרים, שהכתוב מגדיר אותם כ"בני ישראל" (בראשית, מב, ה) - אחים באופן רשמי, אך לא מעבר לכך, בדרך חזור, ניתן לראות בבירור את הדגש המושם על המילה "אחי".

גם בהמשך, כשמפליל יוסף את בנימין, נחלצים כל האחים כאיש אחד לעזרתו, (ובפרט יהודה, הערב אישית לבטחונו), ונושאים כולם יחד בעוון בנימין.

לסיכום, ניתן לראות את המהלך שמוביל יוסף לגיבוש משפחתו, תוך בחינת כוח האחדות שביניהם, ובכך מחזק ומהדק את הנקודה הגרעינית של המשפחה, שהלכה והתפוררה מאז צעירותו. גם קל להבין את הדחף של יוסף לאיחוד השבט, לאחר שיצא לו להכיר מקרוב את החיסרון של איש בודד, בכיר ככל שיהיה, כמו שהיה הוא בבית פוטיפר, ולא היה מי שימליץ בעדו מול אשת פוטיפר.

נ.ב. הפטרת מקץ, לפי סדר ההפטרות שהיה נהוג בארץ ישראל, מספרת את משפט שלמה, סיפור על עורמה המנצלת את ערך האהבה המשפחתית, אשר בשמה מוכנה אם להקריב את טובת עצמה למען רווחת בנה, כדי להוציא את הצדק לאור. (היום, סדר ההפטרות שונה, ובעצם לעולם אין קוראים את הפטרת מקץ, משום ששבת זו תמיד חלה בחנוכה.)

ברקאי אפרתי

קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

אייזיק הוך ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

חודש טבת

"אלה אזכרה.."

(תשמ"ו)	ה' בטבת - יום פטירתו של יהודה אלפרשטיין ז"ל (אביה של ריבה זהר)
(תשס"ג)	ו' בטבת - יום פטירתה של חברתנו שרה לוי ז"ל
(תשס"ו)	ח' בטבת - יום פטירתו של חברנו מיכה רוזנטלר ז"ל
(תשס"ז)	ט' בטבת - יום פטירתו של חברנו שמעון אש ז"ל
(תשע"ג)	י"ג בטבת - יום פטירתו של חברנו אבשלום זיוון ז"ל
(תש"ע)	י"ז בטבת - יום פטירתו של חברנו מרדכי תמיר ז"ל
(תשע"ג)	י"ז בטבת - יום פטירתו של חברנו שלמה פריימן (פיפקה) ז"ל
(תש"מ)	י"ח בטבת - יום פטירתה של חברתנו רות שלמון ז"ל
(תשע"ב)	כ"ג בטבת - יום פטירתו של חברנו יהודה רוזמן ז"ל
(תשס"ח)	כ"ה בטבת - יום פטירתו של בננו איציק אפלבוים ז"ל
(תשכ"ט)	כ"ו בטבת - יום פטירתו של בננו חיים דן ז"ל (בנם של דליה ויצחק דן)
(תשס"ד)	כ"ז בטבת - יום פטירתו של חברנו רפאל (רלי) סימון ז"ל
(תשע"ג)	כ"ז בטבת - יום פטירתו של שמחה לוי ז"ל

סיפור תורה שהציף חיים

לאחרונה עיינתי בפירוש "ברכת אשר" על התורה, של קרוב משפחתי, ר' אשר וסרטייל ז"ל.

אני מבקש לשתף בפירושו המפתיע לפסוק מהפרשה ומקווה שמאן - דהו ימצא ענין בסיפור זה:

בהיותי ילד, בלומדנו את פרשת 'מקץ' למדנו את הפסוק: "ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית (מג, יט) עם פירוש הרשב"ם: "פתח הבית – קודם שנכנסו".

המורה שלנו, ר' אליעזר ורהפטיג ז"ל שאל אותנו: מה מבקש הרשב"ם להדגיש ב"קודם שנכנסו"?

כתשובה לשאלה, תיאר לנו רבי אליעזר בדרמטיות כיצד סירבו האחים להיכנס פנימה, משום שבמקרה של איום וסכנה יקשה עליהם להתמודד בתוך הבית – לכן ביכרו להתעכב "פתח הבית" וזו הדגשת הרשב"ם "קודם שנכנסו".

ט"ו חשוון, תרצ"ט.

הנאצים החריבו את בית הכנסת של דרמשטאט, מקום מגוריי – מה שיוודע בהמשך כיליל הבודלח'. היהודים, מזועזעים, פנו לבתיהם. גם אני שכבר גדלתי מאז השיעור ההוא וכבר הייתי בן שבע עשרה צעדתי הביתה. משהתקרבתי למאפייה שבפינת הרחוב, בא אלי אדם מבוגר והזמין אותי באדיבות רבה להיכנס למאפייה, ומכיוון שדיבר באדיבות, הלכתי אחריו. הוא עלה לפני את שלוש המדרגות שהובילו למאפייה, ואז שמת לי לב שבפנים הדלפק פנוי לגמרי, ומאחוריו עומדים שלוש שוליות בבגדי אופים וממתנינים, ורק אז הבזיקה המחשבה שהם מתכוונים להרע לי – נזכרתי בתיאורו הדרמטי של רבי אליעזר ורהפטיג ז"ל, מורי בבית הספר, שהסביר יפה למה לא נכנסו בני יעקב לבית יוסף.

שאלתי את האיש באדיבות, "ובכן, מה אתה רוצה שאעשה כאן?" ואז תפס אותי הגוי ורצה להכניס אותי בכוח. דחפתי אותו בכל כוחי וידיו החליקו ממעיל הגשם החלק שלי והוא נפל אחורנית, ובכך חסם את הדלת בפני הצעירים. ואני רצתי – הייתי אצן טוב – ונעלמתי בביתה של משפחת 'קצובר' היהודייה שגרה בסמוך.

קשה לדעת מה היה קורה, אם לא הייתי נזכר באותה השנייה בביאורו החי של רבי אליעזר ורהפטיג ז"ל... גם כיום, אחרי שנים כה רבות, אינני יכול להשתחרר מן המחשבה שקטע זה, בפירושו של הרשב"ם, הציל אותי מידיהם של הנאצים ימ"ש".

ד"ר סולא

בנימין אספרים

נארח את אתי רום.

אתי, אשתו של מוישקו ז"ל, בנם של ג'ינגי ז"ל וצ'פי רויך תבדל"א, תספר לנו על:

תפיסת העולם של מוישקו ז"ל, על טבע צנוע, וביצוע הפרויקטים שלו.

יום שני, ב' בטבת, 10.12, בשעה 20:45 במועדון לחבר.

הציבור מוזמן!

1. תרבות

מְכָרוּ אוֹתֵי פְעָמִים

לירון צדקה – מורה ומשורר, שדרות

סיר אקולדילי זכא ולפרעת השמוע:

בחלומות הלילה אני רואה שדות
 והן נשרפות לנגד עיני
 ובשמים שלי, במקום פוכבים
 בלוני תבערה וטילים משכני
 והאחים שלי עומדים מסביב
 כופפים קומתם לטרור ומשתחוים
 ורק קומתי עוד זקופה וניצבת
 כנגד אלפי התקפות של אויבים
 לא טרף טרף יוסף
 לא חיה רעה אכלתהו
 אחי השליכוני אל אחד הבורות
 ואבינו ממאן להתנחם
 אבל אשמים אנחנו על אחינו
 אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו
 ולא שמענו
 על כן באה אלינו הצרה הזאת

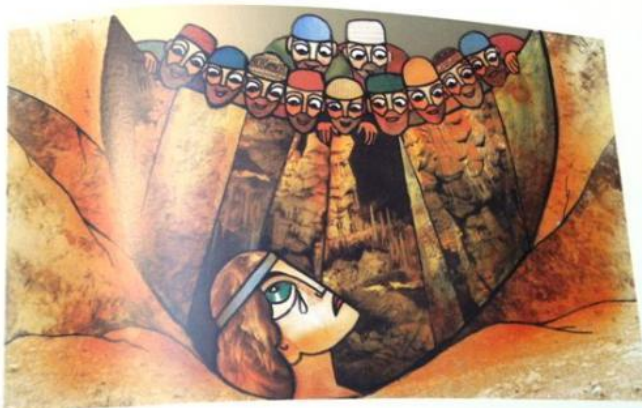
אני יוסף אחיכם
 מכרו אותי פעמים
 פעם אחת בגוש-דן
 ופעם אחת בירושלים
 אני יוסף אחיכם
 בן ישראל, כמותכם
 אני יוסף אחיכם
 משדרות,
 לא משכם.

אני יוסף אחיכם
 מכרו אותי פעמים
 פעם אחת לישמעאלים
 ופעם אחת למצרים

אני יוסף אחיכם
 עשו לי כתנת פסים
 ורכבת, ותחנה
 והנחה במסים
 ובארנונה
 שמו אותי בבור
 חפרו בורות אין-ספור
 אמרו לי: תתגונן, תתמגן
 כן, כן, הבור עליך יגן.

ומחוץ לבור, סעודה
 האחים אוכלים על הדם
 לא רואים, לא שומעים זעקה
 של האח במקלט, לידם
 בתי הקפה מלאים
 ברחובות, מרוץ לילה נחמד
 ובזמן שהאחים מבלים
 יוסף שוב נדחף לממ"ד

אני יוסף אחיכם
 באתי לראות בשלומכם
 ואתם, בשלומי רואים?
 את אחי אנכי מבקש
 הגידו נא לי:
 איפה אתם רועים!?

צנרה בשבת אירוח

לאחר ביטול שבת עמותת "חברים לרפואה" בקיץ שעבר בעקבות המצב הביטחוני, אנו שמחים ונרגשים להודיע על שבת אירוח:

בשבת פרשת שמות, כ"א טבת, ה' 29/12.

בחודש הקרוב אנו נעבוד, נפרסם ונתכונן לקראת השבת, ולכן נשמח לעזרה מצד הקהילה. לשבת זו נדרשות כ-25 משפחות, לאירוח של החניכים והמטפלים הצמודים אליהם, הכולל לינה וארוחת בוקר שבת.

בנוסף, נשמח שאם מישהו יודע על חברה/מקום שיוכלו לתת לנו חסות לחולצות, שיודיע לנו. בתקווה להצלחה בתכנון ובהוצאת השבת לפועל! מי שמעוניין לארח, לעזור או להתעדכן, מוזמן להתקשר אלינו. אנו כבר ממתינות לענות לשיחות הטלפון שלכם..

אודם היימן - 0586637583

הלל אהרון - 0542815656

מיה אייל - 0506486144

חבר'א ב' וסניף בני עקיבא סעד

פרשת מקץ - חנוכה - שבת ראש חודש

מוציאים שלושה ספרי תורה: **בראשון** - קוראים שישה קרואים בפרשה. **בשני** - קוראים לשביעי בפרשת פנחס: "וביום השבת ובראשי חדשיכם...". **בשלישי** - קוראים למפטיר בפרשת נשא "ביום השישי...".

ההפטרה: "רוני ושמחי" ... (זכריה ב'). אין אומרים אב הרחמים.

(לוח לארץ ישראל - הרב טוקצינסקי).

ועוד נקודה מעניינת..

השבת ברכת המזון הארוכה מכולם: "על הניסים", "רצה", "יעלה ויבוא"

+ 2 "רחמנים" - "את החודש הזה..", "יום שכולו שבת..".

תראי ספרותי

לפני כשנתיים-שלוש, נערך אצלנו "קורס כתיבה" בהדרכת המשורר אליעז כהן מכפר עציון. באחד מהתרגילים התבקשנו לכתוב סיפורים המורכבים מ22 מילים על פי סדר האי-ב'.

להלן שלוש מיצירותיי:

חידתי

אדם
בר-אוריין
גדול,
דגול
היה
וכך
זכור
חותמו:
טוב,
ישר,
כן,
למדן
מופלג,
נושא
ספרים
ענק.
פוסק,
צדיק,
קדוש.
רופא.
שר ה-
תורה!

אשתי

אשתי,
בת
גילי,
דואגת
היתה
וטורחת.
"זורמת",
חסודה,
טהורה,
ידענית.
כולם
למדו
ממנה
נושאים
סבוכים.
עד
פרוץ
צעקתה-
קריאתה:
"ראשי
שבור"-
תאונה..

אישי

אין
בי
געשים,
דחפים,
הזיות-
ואני
זקנתי.
חזיתי
טוב
ימיי,
כמו
לילותיי-
ממש
נעמו.
סרו,
עברו.
פגעים,
צרות,
קשיים.
רק
שרדה
תקווה.

נאישות ללפיווי השאיצה שבינינו

החלטתי שהגיע הזמן להעלות נושא חשוב זה למודעות הציבור.

הייתי נוכחת בהרצאה בנושא חשוב מאד - **התנהגות הקהילה במקרה של איום בטחוני משמעותי**. מדובר בנושא אקוטי שפונה גם למבוגרים שבינינו, ובאוזניי המלחמה רק החלה.

מרגע שבקע הקול ממערכת השמע, שמעתי רעמים וכאבו לי האוזניים. לא הבנתי מילה ממה שנאמר והרעש היה איום.

נכון, מדובר בבעיות שמיעה שלי, אבל..

ציבור גדול, ובמיוחד מהמבוגרים שבינינו, סובל מבעיות שמיעה ואף נעזר במכשירי שמיעה.

הסבר - נכות שמיעתית בדרגות השונות, היא גם נכות בקליטת הגאים שונים שמרכיבים את המלה היוצאת מקולו של הדובר. שמיעה מלאה יוצרת הבנה מלאה ואילו שמיעה חלקית יוצרת הבנה חלקית..

מערכת ההגברה שלנו לא רק שאינה פותרת את הבעיה אלא אף מחריפה אותה. ההד שנלווה מהרמקולים יוצר רק רעש ומכסה את המלים.

אני יודעת שטיפול בנושא כזה דורש השקעה **במערכת איכותית** ובהתייעצות עם מומחים, אבל היא שווה כל אגורה! תחשבו מה עלותם של מכשירי השמיעה שלנו ומה הם שווים כשהם קולטים רעמים וברקים במקום מילים.. כמה אנו משקיעים במצגות בהרצאות ובמופעים ומה הם שווים כשחלק ניכר ודומם באוכלוסייה מגיע, אבל אינו יכול להבין מילה מהדובר העומד מולו.

מדובר בבעיה חברתית מורכבת. כבדי השמיעה אינם זוכים להבנה ולהכרה כמו בנכויות בולטות אחרות ויוצאים נפסדים עד שהעניין יגיע למודעות הציבורית הראויה לו.

בואו נהיה חלוצים בתחום זה..

אני רק רוצה **נגישות** לקהילה אהובה עליי ולהרגיש שייכת.

צ'פי רויק

"יוזאית לפלות"

ביום רביעי הקרוב, ד' בטבת, 12/12 בשעה 16:00.

(יציאה חזרה מנתיבות בשעה 18:30)

תצא נסיעה למרכז הקניות "צים סנטר" בנתיבות.

הרשמה על הלוח שבכניסה לחדר האוכל.

ו. ות'ק'ט

מבנה מטריוני

ימי החנוכה עוטפים אותנו באור ומחממים את הלב. הגשמים שירדו בשבוע שעבר, אומנם הרוו במעט את השדות, אך אנו עדיין נדרשים להשקיות השלמה. נתפלל לגשמי ברכה מרובים בעיתם.

אייחד את הדיווח השבוע לגזר בלבד.

כזכור, לפניי כשלושה חודשים נפרדנו ממנהל הגזר. לפניי היציאה לחיפוש המנהל החדש, החלטנו להגדיר מחדש את המבנה הארגוני ולהגדיר את התפקידים הנגזרים ממנו.

החלטנו ואישרנו בדירקטוריון הגזר ובתאגיד האחזקות, את המבנה הארגוני המטריציוני ואת הגדרות התפקיד הנגזרות ממנו.

'מבנה מטריוני' הוא מבנה ארגוני בו ישנן יחידות מקצועיות הנותנות שירותים לכמה ענפים במקביל.

ההשלכות המעשית הן:

- העברת גידול הגזר לגד"ש, מתוך הבנה שהמעטפת המקצועית שישנה בגד"ש, יכולה להביא תוצאות טובות יותר בנושא הגידול.
- המשך העבודה עם "תוצרת הנגב" כגוף השיווק המנהל, מתאם ומסנכרן את פעילות השיווק של הגזר.
- מיקוד בגזר סעד בפעולות הקשורות בקבלת ואריזת הגזר – כלומר **בית אריזה לגזר**.

עם ההסכמה על הנחות אלו, ערכנו את הגדרות התפקיד והגדרנו לעצמנו שהפונקציה אותה אנחנו מחפשים בזמן הזה, הוא **מנהל מפעל גזר** (בית אריזה). עיקר העיסוק הוא פעולות הקבלה, השטיפה, המיון, האריזה והאחסנה. אך עם אחריות על הממשקים החיצוניים. כלומר אחריות על הקשר והממשקים עם הגד"ש שמגדל את הגזר מחד ואחריות על הקשר והממשקים עם "תוצרת הנגב" שהוא כאמור גוף השיווק שמשווק את הגזר.

כאמור, ההגדרות נידונו ואושרו בדירקטוריון הגזר ובדירקטוריון תאגיד האחזקות.

יצאנו למכרז מסודר ופומבי לאיתור המנהל הבא. ראינו מספר רב של אנשים, מתוכם בחרנו בשני אנשים שהגיעו לראיון מסודר בדירקטוריון הגזר. דירקטוריון הגזר דן בדברים והחליט על מינויו של חגי אלדר לתפקיד מנהל מפעל הגזר של סעד (בית האריזה).

חגי, בן ותושב כפר מימון בן 53 נשוי ואב ל 6. בעל ניסיון תפעולי רב במספר חברות בארץ ובח"ל. חגי נכנס לעבודתו כמנהל הגזר בשבוע שעבר. אנו מאמינים כי בחרנו נכונה ושחגי יצליח להוביל את צוות העובדים להצלחות.

ענף הגזר מסיים את שנת 2018 בתוצאה מעודדת. תוצאות שנה זו מעידות על שיפור משמעותי מאוד בשורה התחתונה. החלקות הראשונות לעונה 18-19 שהוצאו גם באדמות סעד וגם בלב הנגב היו בסה"כ טובות. השוק עדיין צמא לגזר אחרי הקיץ והמחירים בשוק המקומי עדיין גבוהים משמעותית משנה שעברה. מסתמנת הזדמנויות טובות גם בשוקי הייצוא ואנו מאמינים שהמשך והעמקת שיתופי הפעולה בקרב המגדלים ותחנות הגזר, ימשיך את המגמה הטובה בה התחלנו השנה.

יחד עם זאת, עדיין אין לנו הזכות לנוח על זרי הדפנה. מלאכה רבה וקשה עוד צפויה לנו בענף זה. חובת ההוכחה על העוסקים במלאכה ועל המובילים, וכמובן גם על כותב שורות אלו. חלק מהשינויים ברצפת הייצור ובמבנה כח האדם, כבר החלו וחלק יגיעו לידי ביצוע בשבועות הקרובים.

תוכנית העבודה לשנת 2019 נמצאת כבר בשלבים אחרונים של ליטוש. המגמות וההערכות נראות כבהירות. התוכנית תוצג לדירקטוריון הגזר ולאחריה לדירקטוריון תאגיד האחזקות ולבסוף לאסיפת החברים כחלק מתוכנית המשק לשנת 2019.

נאחל לחגי ולצוות המוביל בגזר, הצלחה רבה בעשייה המורכבת והקשה.

נאחל לגד"ש, שידע לקלוט את הגידול במקצועיות רבה לטובת כולנו. ונאחל ל"תוצרת הנגב" – הגוף המשוק, שימשיך להתבסס ולהצליח בשוק המקומי וכמובן גם בשוקי הייצוא.

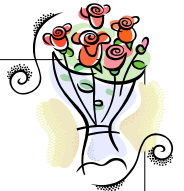
ונתפלל למוריד הגשם שירוה את שדותינו בגשמי ברכה.

כרמל האפרין

אדביר אנדסמן

מזל טוב לבת המצווה!
לחצית ולחייט ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

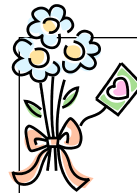

אפר אק

מזל טוב לבת המצווה!
לצנת ואליסר, למלכה אק ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!

לרבקה ידידיה מזל טוב להולדת הנינה
נכדה לציוי ומישאל חיות, בת למיכל ובר חבצלת
איחולים לשמחות ולנחת!

אברק ברנצ

עם תום שירותך הצבאי,
שא ברכות ואיחולים בדרכך החדשה!
צוות חומ"ע וקהילת סעד

לאביבה ושציה לב ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת הנכד, בן לצדן ויהודה לב
איחולים לשמחות ולנחת!

הודעה מסניף "בני עקיבא"

השבת (פרשת מקץ) לא תתקיים פעילות בסניף עקב סמנריון של מדריכי הנני והחג.

אליה אהרון - הקומונרית